

bertil. Jeg sympatiserer derfor i høj Grad med det Forslag, i hvert Fald med Motiveringen deraf, som kom fra de ærede Medlemmer fra Hjørring Amt i Gaar angaaende Udviklingen af Molen ved Skitzhals. Det er et Spørgsmaal, som synes mig at have overordentlig stor Betydning for Fisterne paa den Kant af Landet. Men der er et Spørgsmaal, der har en lignende Betydning, som jeg vil gøre opmærksom paa, nemlig Anlægget af Havne ved Kattegat og navnlig ved den nordsjællandske Kyst, hvor jeg har noget Kendskab til Forholdene. Jeg frygter for, at denne Plan om Havnen paa Anholt for den ærede Indenrigsminister vil være, om end ikke just et Naakstud, saa dog et Middel, hvorved han vil styde forskellige andre Hovedprojekter fra sig, og jeg fortaar godt, at den ærede Indenrigsminister efter de Erfaringer, han har gjort med andre Havneplaner, navnlig ogsaa paa den nordsjællandske Kyst, kan ønske at være fri for disse Anlæg. Erfaringerne fra Hundested og fra andre Steder kunne nok affrække en Minister fra at rykke ud med Penge til den Slags Anlæg. Men jeg vil her henholde mig til, hvad den ærede Ordfører nylig ophyste, nemlig at fordi de Havne, man har anlagt ved den nordsjællandske Kyst, ikke kunne staa for Sandvandringen, er det ikke givet, at andre Havne ikke kunne staa derfor. Vi have i saa Henseende haft Erfaring fra Bornholm, hvor det, som den ærede Ordfører ophyste, har vist sig, at Havne, som ere anlagte som Der, hvor der altsaa er Passage mellem Kysten og Havnen — Passage for Materialvandringen, som Teknikerne nok kalde det, det vil sige for Sandvandringen — staa sig godt, hvortilmod Havne, som ere anlagte sammesteds efter det gamle Princip inde ved Kysten, hurtigt fandre til. Jeg siger, at de triste Erfaringer, vi have gjort andre Steder med Havneanlæg, bør ikke have en saadan overvejende Betydning med Hensyn til fremtidige Planer om Fisterihavne, og derfor tror jeg heller ikke, at den ærede Minister bør være saa tilbageholdende over for disse Spørgsmaal, som han er. Det Beløb, her er Tale om, ved Anlægget paa Anholt, andrager mindst 465,000 Kr., hvis man vælger Anlægget ved Dræthøj, og omkring 700,000 Kr., hvis man vælger Anlægget ved Stenklipperne. For dette Beløb vil man kunne anlægge en hel Række af Havne rundt om ved Kattegattets Kyster. Jeg ser af de Oplysninger, som ere fremkomne angaaende Forholdene ved Hundested, at der der er Spørgsmaal om at anlægge en Øhavn for et Beløb af 60—70,000 Kr., og jeg antager ikke, at Forholdene der ere synderlig bedre eller værre

end paa de fleste andre Steder omkring ved vore Kyster, og hvis vi kunde anlægge saadanne Fisterihavne for 60—70,000 Kr., saa vilde man for det Beløb, hvorom her er Tale alene til den enkelte Havn paa Anholt, kunne opnaa at saa, lad os sige 6—7 Havne rundt om ved Kysterne af Kattegat. Jeg holder for, at vor Fisterbefolkning og Kystbefolkning i det hele vil staa sig meget bedre ved, om vi paa de Steder, hvor Befolkningen nu en Gang er indøvet i Fisteriet, anlagede en saadan Række af Havne, end om vi anlagde denne ene Havn paa Anholt. Jeg har altsaa meget væsentlige Betæneligheder ildover dem, som den ærede Ordfører pegede paa med Hensyn til dette Anlæg paa Anholt. Jeg vil sige, at hvis Anlægget paa Anholt skulde betyde, at vi, om end ikke for bestandig, saa dog i hvert Fald for nogen Fremtid standsede med Forsøgene paa at skabe gode Tilflugtssteder ved Kysterne, vilde jeg meget beklage, at vi gik til Anlægget af den Havn. Jeg skulde derfor ønske, inden jeg tager Bestemmelse om, hvorledes jeg vil stemme om Anholt's Havn, at den højtærede Indenrigsminister vilde udtale sig om, hvorvidt han mener at have fuldestgjort sine Forpligtelser lige over for Fisteribefolkningen ved Kattegat, naar han faar sin Anholt-Havn, og jeg vil præcisere Spørgsmaalet nærmere saaledes: Er den højtærede Indenrigsminister betænkt paa at optage Bevillinger til mindre Fisterihavne omkring paa Kysterne ved Kattegat? Jeg skal særlig udpege ham et Par Steder, som ere mig maagtpaaliggende, nemlig ved Sjællands Nordkyst. Jeg har intet Mandat til at tale for den Del af Sjælland, der ligger øst for Slesfjorden; men jeg skulde tro, der er Talsmænd nok, der ville sige, at der trænges til at gøres endnu et alvorligt Forsøg paa at faa endnu en Fisterihavn der. Hvad jeg imidlertid særlig vil henlede Opmærksomheden paa, er en Fisterihavn paa Bessiden af Slesfjorden, paa den Strækning af 5—6 Mil fra Slesfjorden til Sjællands Odde. Saa vidt jeg er kendt med Forholdene derovre, ere de overordentlig gunstige for en Havn; thi der er et forholdsvis dybt Farvand lige ind til Kysten, og efter hvad Beboerne forsitte, er der ikke den Sandvandring, som har ødelagt Havnene øst for Slesfjorden. Det, jeg altsaa ønskede at opnaa ved disse Bemærkninger, var, om jeg kunde faa en Udtalelse fra den ærede Indenrigsminister om, hvorvidt han vil være villig til at optage Undersøgelser om fortlatte Havneanlæg omkring ved Kattegattets Kyster og omkring ved Besterhavets Kyster, kan jeg gerne sige